

ମାରଗାଥାମ୍ବଲ

ବନାମ

କମଳାମ୍ବଲ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2006

[ଅଶୋକ ଭାନୁ ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟକ୍ଟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତୟ]

ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ : ତାମିଲନାଡୁ ଭବନ (ପଟା ଏବଂ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1960 - ଧାରା 10 ଏବଂ 11 - ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ଖୁଲାସା - ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଭଡ଼ା ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାର ଅନୁପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ବାତିଲ କରାଯିବ - ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜମା କରାଯାଇନଥିଲା - ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା - ଏହାର ଆପତ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ଉଚ୍ଛେଦ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଭଡ଼ାଟିଆ ଜାଣିଶୁଣି ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଉଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ଏହା ବକେୟା ଭାବରେ ପଡ଼ିରହିଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀ-ଘରମାଲିକ, ଉତ୍ତରଦାତା-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 1990 ରୁ 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଖୁଲାସା କରିଥିବା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ତାମିଲନାଡୁ ବିଲ୍ଡିଂ (ପଟା ଏବଂ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1960 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ 9.11.1995 ତାରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ 22.11.1995 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା କିମ୍ବା ତା' ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଭଡ଼ାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱୀକୃତ ବକେୟା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଅନୁପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରକୁ ବାତିଲ କରାଯିବ । ଉତ୍ତରଦାତା ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖରେ ଭଡ଼ା ବକେୟା ଜମା କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ 21.11.1995 ରେ ଏକ ଅନୁସୂଚୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅନୁସୂଚୀରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଜୁନ୍, 1992 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 1995 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅନୁସୂଚୀକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 29.11.1995 ତାରିଖରେ ତାଲାଣ ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ 1.12.1995 ତାରିଖରେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ। ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱୀକୃତ ବକେୟା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ତେଣୁ, ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ବାତିଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତା 22.3.1996 ରିଖରେ, ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନରେ ଥିବା ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଯଥୋଚିତ ତତ୍ପରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା

## ମାରଗାଥାମ୍ବାଳ ବନାମ କମଳାମ୍ବାଳ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ମାର୍କସ୍ତେୟ କାଟକ୍ସ]

ଆଧାରରେ ଉଡ଼ାଟିଆକୁ ମୁଖ୍ୟ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନକୁ ଆପଣ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲଟି ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଉତ୍ତରଦାତା 21.11.1995 ରେ ବିଳମ୍ବରେ ଅନୁସୂଚୀ ଦାଖଲ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ 22.11.1995 ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କୁ ତାମିଲନାଡୁ କୋଠା (ପଟା ଏବଂ ଉଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1960 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ବକେୟା ଜମା କରିବାକୁ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ଅନୁସୂଚୀକୁ 9.11.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ପରେ ପରଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ 10.11.1995 ରେ କିମ୍ବା ତା'ପରେ ଦିନେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଏହା ସ୍ୱୀକୃତ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଉଡ଼ାଟିଆ ଜାଣିଶୁଣି ଉଡ଼ା ପଲଠ କରିବାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କି ଏହା ବକେୟା ରହିଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି, ଉଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ 9.11.1995 ଏବଂ 22.3.1996 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ଉଡ଼ାଟିଆକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସର ଖାଲି କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ମାସ ସମୟ ଦିଆଯାଇଛି, ନଚେତ୍ ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଦିଆଯିବ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4053/2006 ।

ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 1981-82/2000 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 30.3.2004 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରଣଜିତ କୁମାର ଏବଂ ଭି. ମୋହନା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଟି. ରାଜା ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ମାର୍କସ୍ତେୟ କାଟକ୍ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 2000 ର ସିଆରପି ସଂଖ୍ୟା 1981 ଏବଂ 1982 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା 30.2.2004 ତାରିଖର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଅଭିଳିଖନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ।

ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଉଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦୁଇଟି ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ କୋଠା (ପଟା ଏବଂ ଉଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1960 (ଏହା ପରେ

## ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟ୍ସ [2006] SUPP. 5 S.C.R.

"ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ 9.11.1995 ତାରିଖରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ 22.3.1996 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଖୁଲାପ, ଏଂସ ଏବଂ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଏବଂ ଉପଭଡ଼ା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ R.C.O.P. ସଂଖ୍ୟା 162/1992 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପରିସର ଏକ ଅଣ-ଆବାସିକ ଏବଂ ମାସିକ ଭଡ଼ା 650 ଟଙ୍କା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ପରିସରକୁ ଉପଭଡ଼ାରେ ପରିଣତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ମାର୍ଚ୍ଚ 1990 ରୁ 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କୋଠାଟି ଭାଙ୍ଗିବା ଏବଂ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଆବଶ୍ୟକ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, 1992 ମସିହା ଜୁନ୍ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମିତ ଭାବେ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକାରୀ 1992 ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରୁ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ କାରଣ ସେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଭଡ଼ା ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1992 ଜୁଲାଇ ମାସରୁ ଭଡ଼ା ଏକ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ କୋଠା ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ପୁନଃନିର୍ମାଣର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ମୂଳ ଆର୍.ସି.ଓ.ପି. ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଆଇ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 523/1993 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ 9.11.1995 ତାରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 22.11.1995 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ଵୀକୃତ ସମସ୍ତ ବକେୟା ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବାତିଲ କରାଯିବ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସୂଚୀର ନକଲରେ ମିଳିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୋହରରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା 21.11.1995 ତାରିଖରେ ଏକ ଅନୁସୂଚୀ ଦାଖଲ କରିଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଲଜମେଣ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରାଳରେ, ଉତ୍ତରଦାତା 1992 ଜୁନ୍ ମାସରୁ ଅକ୍ଟୋବର 1995 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ମୋଟ ଉପରେ, 41 ମାସ ପାଇଁ 26,650 ଟଙ୍କା । ଉକ୍ତ ଲଜମେଣ୍ଟ ଅନୁସୂଚୀ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 26,650 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଚାଲାଣ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ କେବଳ 29.11.1995 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ 1.12.1995 ରେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ଵୀକୃତ ବକେୟା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ତେଣୁ, ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷାକୁ ରୋକ ଲଗାଯାଇଥିଲା ଏବଂ I.A.କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ I.A. ସଂଖ୍ୟା 523/1993 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ମଧ୍ୟ ମୂଳ R.C.O.P. ମାମଲାରେ 22.3.1996 ତାରିଖରେ ଘର ଖାଲି କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଆର୍.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 63/1997 ଏବଂ 96/1998 ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଆର୍.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 63/1997 ହେଉଛି I.A. ସଂଖ୍ୟା 523/1993 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲ । ବାସ୍ତବରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ ଅପିଲ୍ ବିଳମ୍ବରେ ଦାଖଲ କରିଥିବା କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ, ଅପିଲ୍

## ମାରଗାଥାମ୍ବାଲ୍ ବନାମ କମଳାମ୍ବାଲ୍ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ମାର୍କସ୍ତେୟ କାଟକ୍ସ]

ଦାଖଲରେ ହୋଇଥିବା ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ R.C.A. CFR ସଂଖ୍ୟା 274/1996 ରେ I.A. ସଂଖ୍ୟା 22/1996 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ I.A. ସଂଖ୍ୟା 22/1996ରେ, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜୁନ୍ 1992 ରୁ ଜୁଲାଇ 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ଭଡ଼ା ବାବଦ ମୋଟ 39,650 ଟଙ୍କା 16.7.1997 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା କିମ୍ବା ତା' ପୂର୍ବରୁ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । I.A. ସଂଖ୍ୟା 22/1996 ରେ ଏହି ଆଦେଶ 8.7.1997 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟ 14.7.1997 ତାରିଖରେ 39,650 ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଉକ୍ତ ଅପିଲକୁ R.C.A. ସଂଖ୍ୟା 63/1997 ଭାବରେ ନାମିତ କରାଗଲା । ତା 4.7.2000 ରିଖର ଏକ ସାମୁହିକ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଉଭୟ ଅପିଲର ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା ।

ତା 4.7.2000 ରିଖରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ମାତ୍ରାସ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆକ୍ସେପିତ ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆକ୍ସେପିତ ରାୟରେ ମତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି : "ତା 4.7.2000 ରିଖର ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ ଆଇ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 523/1993 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ସବ୍ସେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜୁନ୍ 1992 ପରଠାରୁ ପୂର୍ବ ବକେୟା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ଵତ୍ଵତଃ, ଉଡ଼ା ଜମା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟର ଯଥାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ନକରି ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ବାସ୍ତବରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଦ୍ଵାନ ଓକିଲ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଇ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 22/1996 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନକ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା 17.7.1997 ରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 14.7.1997 ତାରିଖର ଚାଲାଣ ସଂଖ୍ୟା 4044 ମାଧ୍ୟମରେ 39,650 ଟଙ୍କା ଜମା ହୋଇଥିବା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଜୁନ୍ 1992 ମାସଠାରୁ ଜୁଲାଇ 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମସ୍ତ ବକେୟା ଭଡ଼ା, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଜମା କରିଥିବା କଥା କୁହାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ, ଜୁଲାଇ 1997 ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ଭଡ଼ା ଉତ୍ତରଦାତା ନିୟମିତ ଭାବରେ R.C.O.P ର ଜମାଖାତାରେ ଜମା କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଭଡ଼ାରାଶି ଉଠାଇ ନେଉଛନ୍ତି ।

ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ମୂଳ R.C.O.P ର ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନିଜ ପକ୍ଷ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ମୋର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅପିଲ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଭଡ଼ା ପରିଶୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କର ସଚ୍ଚୋଟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନରେ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ନିର୍ବାହ କରିବାରେ ଯଥୋଚିତ ତତ୍ପରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ତାହାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

## ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2006] SUPP. 5 S.C.R.

ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସହିତ ଆମେ ସହମତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ ।

ଏହି ମାମଲାରେ, ଘରମାଲିକା 1992 ମସିହାରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ଉଡ଼ାଟିଆ ମାର୍ଚ୍ଚ 1990 ରୁ ଜୁଲାଇ 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଖୁଲାପ କରିଛନ୍ତି ।

ମାର୍ଚ୍ଚ 1990 ରୁ ବକେୟା ଉଡ଼ା ଜମା କରିବା ଏବଂ ମାସିକ ଉଡ଼ା ଜମା କରିବା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରି 19.8.1993 ତାରିଖରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବିଫଳ ହେଲେ, R.C.O.P ସଂଖ୍ୟା 162/1992 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପରେ ରୋକ ଲଗାଯିବ ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10 ଏବଂ 11 ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

“ଧାରା 10 : ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ -

(1).....

(2) ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଘର ମାଲିକ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିବେ । ଯଦି ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଆବେଦନ ବିରୋଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ, ଏହି ମର୍ମରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ -

(i) ଉଡ଼ାଟିଆ, ଉଡ଼ା ସମ୍ପର୍କିତ ତୁଚ୍ଛରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟସୀମା ସମାପ୍ତ ହେବାର ପନ୍ଦର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ, କିମ୍ବା ଏପରି କୌଣସି ତୁଚ୍ଛ ନଥିଲେ, ଯେଉଁ ମାସ ପାଇଁ ଉଡ଼ା ଦେୟ, ତାହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସର ଶେଷ ଦିନ ସୁଦ୍ଧା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୋଠା ବାବଦରେ ଦେୟ ଉଡ଼ା ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିନାହାନ୍ତି; କିମ୍ବା

(ii)- (vii) .....

ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ କୋଠାର ଦଖଲ ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବେ :

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଉପରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡ (i) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ, ଯଦି ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏହି ମର୍ମରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ, ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଡ଼ା ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ନ କରିବାର ଖୁଲାପ ଇଚ୍ଛାକୃତ ନଥିଲା, ତେବେ ସେ ଧାରା 11 ରେ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ଦେୟ ଉଡ଼ା, ସେହି ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସ୍ତାବର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପନ୍ଦର ଦିନରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥିବ, ଏପରି ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ସମୟ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଏପରି ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଗଲେ, ଉଚ୍ଚ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବ ।

## ମାରଗାଥାମ୍ବାଳ ବନାମ କମଳାମ୍ବାଳ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟକ୍ସ]

ବ୍ୟାଖ୍ୟା : ଏହି ଉପଧାରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଯଦି ଘରମାଲିକ ଭଡ଼ା ଦାବି କରି ଦୁଇ ମାସର ନୋଟିସ ଜାରି କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭଡ଼ା ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ନ କରିବାର ଖୁଲାସା ଜାରି ରହେ, ତେବେ ସେହି ଖୁଲାସାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକୃତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

(3)- (8).....

ଧାରା 11 : ଉଚ୍ଚେଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଚାରଧାନତା ସମୟରେ ଭଡ଼ା ପଇଠ କିମ୍ବା ଜମା କରିବା -

(1) ଧାରା 10 ଅନୁଯାୟୀ ଘରମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚେଦ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଭଡ଼ାଟିଆ, ସେହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦିତ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ କରିବାକୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କୋଠା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ଜମା କରିବାର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେୟ ସମସ୍ତ ବକେୟା ଭଡ଼ା ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ ନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରକ କିମ୍ବା, ଯଥାସ୍ଥିତି, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଜମା ନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୋଠା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଡ଼ାକୁ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ଜମା କରିଚାଲିବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟନ୍ତ୍ରକ କିମ୍ବା, ଯଥାସ୍ଥିତି, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସମାପ୍ତି ନ ହୁଏ ।

ଏହି ମାମଲାରେ 9.11.1995 ତାରିଖରେ ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ 22.11.1995 ସୁଦ୍ଧା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ଵୀକୃତ ସମସ୍ତ ବକେୟା ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଅନୁପାଳନରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବାତିଲ କରାଯିବ । ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ଭଡ଼ାଟିଆ 22.11.1995 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ବକେୟା ଭଡ଼ା ଜମା କରିନଥିଲେ; ବରଂ 21.11.1995 ତାରିଖରେ ଏକ ଲଜମେଣ୍ଟ ଅନୁସୂଚୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଲଜମେଣ୍ଟ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଜୁନ ମାସ 1992 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ 1995 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭଡ଼ା, ଅର୍ଥାତ୍ 41 ମାସର ଭଡ଼ା ବାବଦକୁ ମୋଟ 26,650 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ଲଜମେଣ୍ଟ ଅନୁସୂଚୀକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 26,650 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବା ପାଇଁ ତାଲାଣ ଜାରି କରିବାର ଆଦେଶ 29.11.1995 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା 21.11.1995 ତାରିଖରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 22.11.1995 ତାରିଖର ଠିକ୍ ପୂର୍ବଦିନରେ, ଲଜମେଣ୍ଟ ଅନୁସୂଚୀ ଦାଖଲ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉନାହିଁ, ଯେଉଁ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କୁ ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ଵୀକୃତ ସମସ୍ତ ବକେୟା ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା 9.11.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ 10.11.1995 ତାରିଖରେ, କିମ୍ବା ତା 'ପରେ ଏକ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁସୂଚୀ ଦାଖଲ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଆମେ କୌଣସି କାରଣ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେ ସେ 22.11.1995 ତାରିଖ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମସ୍ତ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖ ଥିଲା, ତାହାର

## ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2006] SUPP. 5 S.C.R.

ପୂର୍ବଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କାହିଁକି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ୱୀକୃତ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ଉଡ଼ାଟିଆ ଜାଣିଶୁଣି ଭଡ଼ା ପଇଠକୁ ଏଡ଼ାଇ ଚାଲିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ବକେୟା ଭାବରେ ରହିଥିଲା । ତେଣୁ, ମାନ୍ଦ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସହିତ ଆମେ ସମ୍ମାନର ସହ ସହମତ ନୁହଁ ଏବଂ ଆମେ 9.11.1995 ଏବଂ 22.3.1996 ତାରିଖ ଉଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସର ଖାଲି କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ମାସ ସମୟ ଦିଆଯାଇଛି, ନଚେତ୍ ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ବଳ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଦିଆଯିବ । ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଡି.ଜି.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

### ଅସ୍ତୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।